

ZOMBOR és VIDÉKE.

A BÁCS-BODROGH-MEGYEI EGYESÜLT ELLENZÉK HIVATALOS POLITIKAI KÖZLÖNYE.

Megjelenik hetenkint kétszer: **Vasárnap és csütörtökön.**

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:

A bajai utcával szemközti ujonan épült Falcione-féle ház, 1-6. emelet.

hova minden, a lap szellemi és anyagi részét illető közlemények infocionák és minden díjak st. st. st.

Felolós szerkesztő:

Dr. MOLNÁR GYULA.

Előfizetési árak:

Egész évre 8 frt — Félévre 4 frt — Negyedévre 2 frt.
Néptantóknak egész évre 6 frt. Félévre 3 frt. Negyedévre 1.50.

Egyes szám ára 10 kr.

Dr. Drakulits Pál beszéde.

A f. hó 6-án megtartott kijelölő pártértekezleten a zombori nemzeti párt képviselőjelöltje a következő beszédet tartotta:

Tisztelt polgártársaim!

Igen tisztelt pártelnökünk által tolmácsolt, reám nézve fellebbezéstől felhívásuknak szívesen engedek, s örömmel fogadom el a nekem felajánlott jelöltséget. — örömmel mondom, — nem talán azért, hogy megválasztatásom esetére alkalmat találjak személyes ambícióimnak a kielégítésére, hanem azért, mert ez esetre alkalmam nyílnék, úgy hón szeretett hazám, valamint kedves szülővárosom iránti kötelezettségeimnek hatványozott mérvben való lerovására.

Különösen azon körülmény, hogy a városnak szülte vagyok, ösztönöz leginkább arra, hogy elfogadjam ezen az önk részéről felajánlott, s mindenesetre kiváló bizalmat feltételező megjelöltséget, — a melyet ugyan eddigél — őszintén megvaltom — nem érdemeltem ki, — de a melyet későbbi működésem által igazolni s arra érdemessé tenni magamat iparkodni fogok.

Önök megengedik, hogy — midőn bevallom, hogy eddigi működésemet igen csekély részben szentelhettem szülővárosom érdekeinek előmozdítására, — egyúttal azon tisztelt polgártársaim előtt, kik eddig sem személyemet, sem körülményeimet közelebbről nem ismerték, igazoljam magamat ezen mulasztásomért. Alig 22 éves koromban a megyei törvényhatósági bizottságba beválasztván, — két-három évre reá, a megye közönsége azon bizalommal tüntetett ki, hogy tisztí ügyészévé választott meg; természetes, hogy ez által a megyei élet sphaerájába bevonatva, akarva nem akarva se vehettem részt szeretett szülővárosom köztgyűlésein; mikor pedig három év előtt állásomról leköszöntem, a nyilvános életnek városunkban beállott pangása, — különösen pedig azon szolgálai szellem, mely a városi törvényhatósági bizottságba belopózott, éppen nem biztatott, hogy törekedjem városunk közéletében részt venni;

távol áll tőlem, hogy e pangásért önöket okozzam, mert hisz épp oly jól tudom mint önök, hogy ez csupán — egyesek érdekei és hozzátartozói által is istápoltt halatlan hivatalos pressióknak a kifolyása, mely minden esz-közt felhasznált arra, hogy nemesak a politikai, de a társadalmi nyilvános életben is minden mozgalmat, mely hivatalosan nem kezdeményeztetett, már esirájában elfojtsion; különösen pedig a törvényhatósági bizottsági tagok választása alkalmával fejtett ki nagy buzgóságot, hogy a függetlenül gondolkozó polgárokat bejuttatni ne engedje, — hanem ott esakis a hivatalos körök kész szolgáinak, vagy legalább is azoknak, kiket olyanoknak tartott, — juttatott helyet! ez által kizárta tisztelt polgártársaim Önöket, azon fontos, s törvényileg biztosított jogok, az önkormányzati jogoknak gyakorolhatóságából, — mely jogokat a törvény biztosít Önöknek e végbl, hogy községi illetve városi ügyekről közvetlenül gondoskodva, — közvetve ez által önönmagukról is gondoskodhassanak, — és ez által meghonosította azon abusust, hogy a városi törvényhatósági bizottság a polgárok akaratának hű kifejezése helyett, — csupán a hivatalos parancsok visszhangja legyen.

Mindezeket csak azért hoztam fel, hogy igazoljam magamat, miért nem iparkodtam eddig részt venni városunk közéletében, — most pedig engedjék meg, hogy mint képviselőjelöltjük politikai álláspontomat röviden körvonalozzam.

Mindenek előtt határozottan kijelentem, hogy a dicső államférfiu, gróf Apponyi Albert vezérlete alatt álló nemzeti párt elveit vallom, — s biztosítom önöket, hogy épp úgy mint jelenleg, megválasztásom esetére is ezen pártnak tántoríthatatlan híve leszek.

Nem tartom időszerűnek a párt elveit most itt bővebben fejtegetni, — mert ez a maga idejében elmondandó részletes programbeszédnek a tárgyát fogja képezni, — hanem kötelességemnek tartom Önök előtt már ez alkalommal is röviden indokolni, miért tartozom én ezen párthoz?

Azért vagyok ezen párt híve, mert a jelenlegi sajnálatos viszonyokkal szemben csupán ezen párttól várom hazámnak böles, önzetlen, s minden hatalmi és személyes érdekektől ment kormányzatát; azt pedig felesleges bizonyítani, hogy csupán az ily kormányzat képes hazánk hatalmi állását megszilárdítani, — függetlenségét és mindezek következményeképpen állampolgárainak jólétét mindenkorra biztosítani — azért tartozom ezen párthoz, mert azt jelent meggyőződés, hogy csupán akkor, ha ezen párt jut kormányra, lesz felfelé is önálló, nemzeti, — és egyúttal, nemesak énevezése után, de lényegében is szabadelvű kormányunk, — mely eltekintve polgárainak nemzetiségi és valláskülönbségétől, — eltekintve ezen ország az egyes társadalmi kaszok s klikkek különérdekeitől, csupán az államnak valódi, — s polgárainak összességét érintő érdeket fogja szem előtt tartani; és ha olyan kormányunk lesz, mely az állampolgárok valódi akaratának érvényrejtését fogja szemre kötelességének ismerni, — annak nem lesz szüksége mesterséges úton, mindenemű hatalmi eszközök igénybevételével parlamentári többséget teremteni; — az biztosítani fogja nekünk teljes mértékben a régóta várt, — igazi politikai és polgári szabadságot.

És ha Önök azt kérdezik tőlem, mi nyujt nekünk milderre nézve biztosítékot? Lelkem meggyőződéséből azt válaszolom Önöknek, hogy mindezek pártunk alapelveiben foglaltatnak, — azoknak természetszerű kifolyásai; arra nézve pedig, hogy pártunk elveitől soha sem fog eltérni, biztosítékot nyujt pártunk vezérférfiainak jellemes, derék, nyílt, s minden tekintetben hozzáférhetően egyénisége, — biztosítékot nyujt különösen dicső vezérünk gr. Apponyi Albert, — ki soha sem ígérte azt, — mit megtartani nem akart egy nem birt volna.

Most pedig tisztelt polgártársaim! még egyszer is megköszönve a belém helyezett megjelöltséget, szíven mélyből azt hangoztatom: Eljen a nemzeti párt! — Eljen dicső vezérünk g. Apponyi Albert! Eljen Zombor város független polgársága!

A „Zombor és Vidéke“ tárczája.

Ha ír nekem.

Kiesko lámpa,
Árassz köréje
Szende világot,
Szelid fényedben
Fűrdőjenek meg
Emlékek, álmok;
Ahány betűt csak
Szerető szíve —
Tollára ad;
Hintse be édes,
Bizalmas oszkkal
Hú sugarad . . .

Kis szobájának
Négy fala óva
Átöleljétek,
Ne érjen hozzá
Szennyvilágnak,
Irigység . . . vétek . . .

Lengje körül szűz,
Angyali vágya,
Hú szerelem;
Arról regéljen,
Arról meséljen,
Ha ír nekem . . .

Csillagos, esőndes,
Végtelen égbolt
Borulj föléje;
Égi nyugalmat,
Mennyei békét
Adj a szívébe,
Minden sorából
Egy ima váljon . . .
Hit, bizalom
Fogja el csüggedt
Lelkem, ahányszor
Csak olvasom . . .

Vojtkó Pál.

PESTEN.

Irta: Schiffer Sándor.

Ne tessék kérem megjádni, Nem akarom én Pestet megénekelni, Ezt már annyian megénekeltek előttem erősebb torku uri-emberok, hogy az én gyöngye korommal nem kelhetek velük versenyre. Hanem más akarok én itt megírni. Ugyanis az én három évi „praktizálásomat“ Pesten. Mert én kérem oly szerencsés voltam, hogy három évig lehettem könyvelő-gyakornok, vagy mint magyarul mondják: „praktikáns.“ No de kezdjük előlről.

Még az iskola padjait nyomtam és faragtam, midőn egyszer

jón az én „egyik“ kedves bácsim (mert annyi van, hogy lehetne belőlük egy gazdag amerikaiit csinálni) azzal, hogy: „No ücsöm, pakolj, megynék Pestre, kaptál egy ugaszerű állomást, havi 15 forint teljes fizetéssel.“ Nekem ez nagyon kevések tetszett, de az én bácsim aztal vigasztalt, hogy ha jól viselem magam, talán egy év múlva felvihetem 20 frtra is.

Ebbe aztán beleugodtam. Még az nap felpakoltam, elbúcsuztam mindenkitől, sirtak mindannyian, én nem, és elmentem a vonathoz, mely engem vágyam célpontjához volt repitendő. Elhatároztam magamban, hogy addig haza nem jövök, míg nem „muszáj.“

Megérkeztem. Beléptem az üzletbe, ott fogadott két gazda, harminez segéd és megszámlálhatatlan inas. Fogadtak ugyan, de azért, úgy látszik, annyira elváltak foglólva, hogy engem ott hagytak állni egy jó félóráig.

Végre aztán egyik — nem tudom micsoda — észrevett, odajött hozzám és kérdé: „Mi teszitek?“

— Nekem semmi, azaz hogy minden — mondtam zavaromban. — A gazdát keresem.

— Ott áll kérem.

Odamegyek, nagy mogorván rám szól, hogy: „Mit akar?“ Én nem tudtam, hogy nagy válaszoljak erre a hangra. Valamit hebegtem, magam sem tudom mit. Körülbelül ezt mondhattam:

— Hat . . . kérem . . . én eljöttem . . . a bácsim mondta, hogy itten kell egy „praktikáns.“

— Úgy? On az? — Hat csak tessék bemenni az irodába, ott majd a főkönyvelő úr megmondja, mi lesz a teendője.

Mentem az irodába. Ott a főkönyvelő ur mindjárt előfogott és kezdett examinálni. Hat, először is, tudok-e számolni. Hogyne. Hiszen én voltam az első az iskolában a számtamban, mást úgy se tudtam.

Elkezdünk számolni, nagyszerűen ment. Hanem most, tudja-e a kamat és váltószámítását. Ritátoztam a számát. Milyen esoda ez? „Ezt nem tudja?“ „Nem“ — válaszolám. Nohát majd megtanuljuk.

És leletett ott, nem hagyott békével egész estig, ott kellett számolni. És azt hiszik akkor tudtam? Dehogya. Nem megy az én nálam olyan könnyen.

De igaz, el is felejtettem gazdáimat bemutatni. Nevük . . . No az nem valami történelmi név. Az egyiket hitták Kohn Mór-nak, a másikat Jajtelesz Jakabnak. Az üzletet „Kohn és Jajtelesz“ cég alatt vezették. Hogy hogyan néztek ki, azt toll nem képes leírni. Hirosomtis is eltörnek és akkor sem kapnánk teljes képet róluk. Haonszint csak kérem össze a kőpupu tevét a vizlőval és akkor megfogják kapni a teljes képet.

Este, midőn bezártuk az üzletet, megkérdeztem, hány óra-kor jőjtek reggel, hogy el ne késsem. Azt mondták: hét óra-kor.

Reggel már ott ácsorogtam öt óra-kor és néztem a boltok czimeit.

Egyszer csak jön egy Mihász . . . vagy Lőr . . . azaz m. kir. rendőr és kérdezi tőlem, — valószínűleg azt hívné, hogy valami merényletet akarok elkövetni — hogy mit csinálók. Erre azt válaszoltam, hogy várom, míg az üzletet kinyitják.

—Hát maga azt nem tudja, hogy ezt csak hét óra-kor nyitják ki?

— Kérem, most jöttem csak Pestre és így nem tudtam. . .

— Bizonyítsa be személyazonosságát, — vágott szavamba az én rendőröm. — Ez most berántott — gondoltam magamban, — tán csak nem hiszi, hogy én öltem meg a bolgár minisztert. — Ezt most nem bírom megtenni — mondtam neki — hanem várja meg, míg az üzletet kinyitják. ott majd bebizonyítják.

— Jól van, — várt.

Végre kinyitották a boltot, a hol meggyőződhettem arról, hogy én vagyok én. Ettől tehát megszabadultam. Az első nap jól felt el. Dolog nem volt, bemutatták a segédkeket és az inasokat. A segédke neveire mir nem emlékszem, hanem azt tudom, hogy felénél több volt köztük a Kohn meg a Klein. Az inasok nevei pedig. . . No ezt észben tartani még egy Mezzofanti se volna elég. „Előszór azért, mert minden héten másik volt, másodsor pedig, mert

Zichy contra Apponyi.

Zichy József gr. főispán Pozsony város törvényhatósága közgyűlésén, hivatkozva Apponyi Albert gr. miskolci beszédének a főispánokra vonatkozó passzusára, a következő tiltakozással felelt: Történeti nyilatkozatok, melyeket egész testület ellen intézett oly férfi, kinek hazafisága minden kétségben fellél áll, politikai állása, szónoki tehetősége a legnagyobb tisztelettel érdemli és a kinek minden szavát széthordja a sajtó az egész országban. Ha az ilyen férfi egy testület ellen túlzott és igazságtalan támadást intéz, senki sem veheti rossz névén, ha valaki, a ki ehhez a testülethez tartozik, az ilyen nyilatkozatra kötelességszerűleg reáfordul. Miskolcon Apponyi gróf, hat törvényhatóság polgáraitól látogatott népgyűlésén, beszédében a következőket mondotta:

„De hát t. elvtársak, az egész ország ügyéről beszélünk és mondhatom, hogy néhány vármegye kivételével, minden főispán valóságos udvart lát maga körül, úgy, hogy akár XIV. Lajos korszakába, Versaillesbe is gondolhatja magát. (Derült szék.) Minden főispán egy roi seilei, egy napkirály, mint XIV. Lajos hívták udvarozzani.

Egy Mollière kellene ahhoz, hogy ez állapotokat leírja. Azt a hajlongást, fogadtatásokat, az ünnepek köszöntéseket egészen ismeretlen egyénekek szemében, a kikről semmit sem tudnak, csak azt, hogy a kormány magas állásra nevezte őket ki; azután a szabad szónok azt a visszafojtást, a méltóságos rossz vicezének azt a megkacagását, nyújas tekintetének hajhását és a meggyőződésnek megtagadását.

Zichy gróf enuncziatóra azonban a „Neues Pester Journal” december 8-iki kettel ilyen szavakkal reflektált:

Gróf Zichy József, pozsonyi főispán, tegnap a régi koronázott város tisztviselőtestületét egy nyilatkozattal lepte meg, melyet legkevésbé sem vártak. Ő excellenciájára ugyanis oly mélyen bántva érezte magát gróf Apponyi Albert legutóbbi miskolci választási beszéde s különösen a főispánokra vonatkozó részlete által, hogy a pozsonyi városi képviselőtestület nyílt ülésén a támadás ellen nemcsak a saját, hanem az összes magyar főispánok nevében óvást emelt s a beszéd fölötti rosszallását kifejezésre hozta. Az isten szerelméért ugyan mit vétett gróf Apponyi a szegény főispánok ellen, hogy gróf Zichy emiatt oly nagyon kikel magából? A nemzeti párt vezére a miskolci népgyűlésen többek közt megjegyezte, hogy minden főispán néhány megye kivételével valóságos udvar által van körülveve, úgy hogy az ember XIV. Lajos idejébe Versaillesbe képzeltethi vissza magát. Minden főispán egy roi seilei, egy napkirály, a hogy XIV. Lajos udvarozzani neveztek. Csak egy Mollière festhetné ez állapotokat: a hajlongásokat, ünnepléyes fogadtatásokat, s oly teljes ismeretlen személyek ödvérlését, kikről nem tudni mást, mint azt, hogy a kormány által magas állásokba nevezettek ki; továbbá a szabad szó elfojtását, a méltóságos rossz vicezének megkacagását, a meggyőződés eltagadását stb. Nem kell éppen a nemzeti-párt tagjának lenni, — elég ha közállapotainkat elfogulatlanul szemléljük, hogy a gróf Apponyi által csak futólag odavetett vázlatot meglehetősen találóan mondhatjuk: A pozsonyi főispánok politikai személyiségének kifogástalan jellege pedig oly általánosan ismeretes, hogy még a legrosszabb akaratú gyanúsítás sem férközhet hozzá. Különben is gr. Apponyi teljesen ismeretlen személyekről beszélt, kiket vádatlanul neveztek ki főispánokká. Gróf Zichy József, a volt kereskedelmi miniszter, Piume korábbi kormányzója, kinek még csak nem rég miniszteri tisztség kiáltalt, éppenséggel nem volt teljesen ismeretlen egyének közé sorozható. Gróf Zichy tehát rosszul alkalmazott testületi szellemből s tulhajtott érzékenységből oly ügytárgyat fogott, melyhez voltaképp semmi köze. Apponyi szavait jogtalanul támadásnak nevezte, mely ellen az összes főispánok nevében tiltakozik, s melyre vonatkozólag követelte, hogy az inszINUÁCIÓ ne maradjon csak egy általánosan mondottának, hanem jelöltesse meg a személyek a kire a gya-

nyazon sok volt. Az elsőkre még valahogy emlékszem, mert esakeresztneveken hittuk és így sikerül talán elmondanom. Volt ott mindenféle név, mint például: Kari, Gyuri, Misi, Anti, Pali, Friezi, Mori, Muki, Lajosi, Matyi, Pisti, Jóska, Gyula... a többi tessék a napnálhozi elkeresni. Aztán amilyen larmát ezek a segédkelek együtt esaptak! Az ember majd megsejtelti bele, ha bejött egy szobalány, kinek fején kalap volt, először neki szaladt mind a harmincz segéd, hogy attól kellett felni, valahogy szétszedik, aztán egy elkarpatintotta és elkezdett neki szavalni olyanokat, hogy az nem tudja hova forduljon.

Például: Ah! Jónapot kívánok nagysád. De régen nem látuk. Már nem is keresi fel a szegény embereket. Hogy van kedv ves ferje és kedves gyermekei? (Pedig hajdanon még szegény.) Mivel szolgálhatunk? Tetszik ebből a kávéból? A legfinomabb Jára kávé, kérem egyenesen onnan hozták. Vagy ebből a mandalából? Kérem, nagyszerű mandola, egy szem keserű sinces benne. (És azzal próbára bekap egyet, s mi épen keserű. De azt azért az ízet érdekelnek nagy arcfeszítgatások közt lenyeli.) Vagy tetszik ebből a moszólabából? Kérem, ilyen moszólabát még nem szűtt nagysád, mert ez olyan édes, mint a cukor, — És így eldarál neki ott akár egy felőráig is. De [aztán látja annak türelmetlenségét, felbe hagy és végre megkérdi, hogy: „Mi tetszik?” „Kérek két krajczárért rizsaként és egy ért rizmetet.” „Ez nagy bosszosan szolgálja ki és küldi a poklok melyeséges fenekére, hogy miért hagyta ennyit beszélni.

Igy folyt az idő munka közt és senkinek se volt passza ream. Egy némelykor rajtafoztak a torkoskodáson, de az nem tesz semmit. Ez így tartott egy félóráig. Ekkor azonban egy oly esemény következett, a mely állásomba került.

Egy napon ugyan üzletelés után — vasárnap volt — látok egy szép kis lányt sebesen előttem elhaladni. Utána! — gondoltam magamban. Az vezetett engem mindenfelé, a merre még nem is voltam. Népes utcákon, szűk sikátorokban és más mindenféle helyeken keresztül. Budapest leggyőzebb detektívje se tud ily nyomon követni egy gonoszotvót, mint én azt a kis lányt.

(Vége kor.)

nosító támadások szorítokoznak. Mint oly férfi, kirel nem mondhatni, hogy mint ismeretlen személy protekció utján jutott a kintünő állásba, mint oly férfi, ki az ország egyik első alibát szerrelte fel a főispánsággal, tiltakozott kollegái és polgártársai nevében Apponyi szavai ellen, melyek legelőbb az 1848 előtti magyar adminisztrátorokat jellemezheték volna. A magyar nép önézete sokkal nagyobb, sem hogy ily állapotok létezhének.

Ha gróf Zichy azzal a kivánsággal, hogy gróf Apponyi nevéket említsen, a nemzeti párt vezérét zavarba akarta hozni, úgy elérthette célját, mert gróf Apponyi valóban zavarban volt — hol kezdje a felsorolást. — Sokkal élesebb dolgokat hoztak már fel a mi főispáni intézményünk ellen anélkül, hogy a kritikák ellen a megbotránokozás egy hangja is emelkedett volna. Gróf Apponyi az idézett szavakkal nem is annyira a főispánok, mint ama társadalmi árnyoldal ellen támadt, hogy a legtöbb megyében főispánokkal mint felistenekek bántunk, hogy környezetek valóságos bálványimádást éltek. S társadalmunk e betegségeknek ostromozásával gróf Apponyi valóban a szegret fejtén találta. A közigazgatási reform hivatalos lett volna a kormány politikai agenseiből, kik megfelelő hivatalos hatáskörrel nem bírnak, valódi, felelős, komoly államhivatalnokokat teremteni, kik körül parazita hielgők hiába képeznek udvart, mint a hogy most képeznek. A pozsonyi főispán megbotránokozása egyénileg jogosult lett volna, ha Apponyi gánosa ő reá vonatkozott volna. Gróf Apponyi szavai, melyekkel a megyei életünkben uralkodó állapotok egy részét jelezte, sehol az országban nem idéztek elő indignációt, sőt a legtöbb helyen helyesül vizsgálgra fognak találni. Legelőbb azt az észrevételt lehet tenni, hogy gróf Apponyi — még keveset mondott, a mennyiben a legnagyobb visszaéléseket még fel sem tárta.

A „Pesti Napló” — Sándor Béláról.

Hogy mennyire fején találta a szegret Apponyi gróf, midőn a főispánok udvartartását és szervilizmusát Miskolcon lefestette, a mely kép fölött nevetet az egész ország, azt a „Neues Pester Journal”-nak fejtendő szavai, de legújabbban a „Pesti Napló”-nak december 11-én megjelent számának „A főispánok” címze alatt írt vezércikke is s laposusa bizonyítja. A cikkéből jónak látjuk a következőket idézni:

„A közigazgatási kérdésben következett fordulat óta azonban és mivel Apponyi oppozíciója szorongatja a kormányt, és mivel az új választások közelednek, mindig sürűs a főispánok elbocsátása is, de nem azok, kik mint híres kortes főispánok ismeretesek. Így a b a e s m e g y e i f ő i s p á n, bár régóta az elbocsátandó neveljstróman szerepel, sőt utódja is már hónapok óta kiszemeltetett a kormányparti képviselők közül, de azért az ottani állapotok szörnyűségének, a választások uting meglágytak hivatalában, hogy aztán jutalmaztassék kortes-érdemeinek mértékét szerint.”

Idézi a „Pesti Napló”.

Hogy a bácsimegyei főispán Sándor Béla mennyire teljesíti kortes kötelességét, kitűnik „Leibjournal”-ja december 11-én kelt számának vezércikkéből, a melyben szeptemberben íparkodik feltűntetni azon ellenzék szemrehányást, hogy a hivatalnokok voltaképp részben muszájokoznak deklarálótnak s szóról-szóra ezeket mondja: „Egy szó, mint száz: a hivatalnoknak a kormányval tartani nem muszáj ugyan, de dukál.” Ezzel csak nekünk ad igazat s csak magy-magát csalogtatja a hivatalos „Bicska”, a mint csak gróf Apponyinak adott igazat a „Neues Pester Journal”- és a „Pesti Naplóval” együtt az ország közvéleménye — Zichy gróf felszólalása ellenében.

Megegy s helyi hírek.

* **Kinevezés.** A honvédelmi megy. kir. miniszter Vojtkó Pál honvédrezdünkbeli póttartalékos, a dunántúli ág. hitvallásu egyházkerülethez tartozó soproni ág. ev. segédlelkész, az 1891. évi dec. hó 1-től számitandó ranggal tart. honvéd segédlelkészévé nevezte ki.

* **Pályázat** van hirdetve a zombori kir. törvényszéknél betöltendő jegyzői és a bajai kir. járásbírósnál betöltendő irnoki állásokra.

* **Áthelyezések.** Beer Márk, honvédhadnagy, ezredünknek újdívidi zászlóaljából és Kovács Mihály, szintén honvédhadnagy, a 8-ik ezrednek Ungoson állomásozó zászlóaljából áthelyezettek hasonló minőségben a helybeli honvéd zászlóaljhoz. Székely Lajos, m. kir. honvéd százados, a helybeli honvédzászlóaljából áthelyeztetett a 8. gyalogezred aradi zászlóaljához.

* **Helyettesítések.** Aradszky Ulaszló, volt adai aljegyző, utobb t.-földvári helyettes jegyző, Ó-Becsére helyettes adójegyzőnek nevezették ki.

* **Hírek az érseki egyházmegyéből.** Kányó Tamás segédlelkész a szentpáli plébánia ideiglenes ellátásával megbízott. — Tanítóknak megválasztattak és egyházhatalóságilag megerősítették: Takács Elek Topolyán; Begyes Endre Bács-Földváron; Haasz Ferenc Szt.-Tamáson; Eibach Gyula Prováczon; Bandi Izabella Kernyán; Pfeiffermann Nándor Racz-Mihályon; Bittó Gyula Dautován; Mócsy László Ó-Becsen; Pogács Lajos és Gerzits György Temerinben.

* **Pályázat** van hirdetve a palánki kir. járásbírósnál betöltendő aljegyzői állásra.

* **A bajai ifjusági kör** alapszabályait a befűgyminiszter ellátta a bemutatási záradékkal.

* **Áthelyezés.** Török László m. kir. honvédhadnagy a zombori zászlóaljól az ezred szabadkai zászlóaljához helyezettett át.

* **Felolvasás.** A „Szabadkai iparos ifjak művelődési köre” vasárnap f. hó 13-án saját helyiségében felolvasást tart. Felolvasó, Szilágyi Desző színtársulati tag.

* **Tárgyalás.** A kishegyési urbíri birtokrendezés ügyébe január 30-án póttárgyalás fog tartatni.

* **Színházi szabályrendelet** készítését tervezik a befűgyminiszteriumban, melynek hatálya az ország valamennyi színházára ki fog terjedni. E célból a befűgyminiszterium utasította valamennyi színházal bíró törvényhatóságot színházi szabályrendeleteik bemutatása iránt, a melyek aztan az általános miniszteri szabályrendeletnek alapul fognak szolgálni.

* **A baja-zombor-újdívidi vasut.** Zombor sz. kir. város közönsége a napokban tartott rendes közgyűlésében a baja-zombor-újdívidi helyjelölt vasut részézo a város határában fekvő tulajdonait képezo és a vasut által igénybe veendő földök ingyenes engedélését és az uti alapterület 50 000 frt hozzájárulási összeg fölánálást elhatározta, ezen határozat f. évi december hó 5-től számított 15 napon át dr. Gertinger Pál aljegyző hivatalos helyiségében közszemlére kitetve, és ellene felbuzások ugyanazon idő alatt a város polgármesteréhez cizmeze benyújtaták.

* **A Bács-Bodrog vármegyei** ipartanács rendes tagjává a szegedi keresk. és iparkamara és hó 2-án tartott ülésében Freund Ferenc bajai kereskedő és Kapp Márton apatini ipartestületi elnököt, póttágyiá Kaufmann Sándor apatini kereskedőt és Zvipp György kulai fakeskedőt választotta meg. (Bács-Bodrog vármegye közigazgatási bizottsága ugyanezen ipartanács rendes tagjainak Ferencbaeh Balint zombori nagykereskedőt és Krieg Béla apatini aranyozómestert, póttágyiá Oszirka Konrad bezdani kereskedőt és Marsch Janos apatini szikviz-gyarost választotta meg.

* **Alapszabályok megerősítése.** A temerini és perveczei önkéntes tűzoltó-egyletek alapszabályait a m. kir. befűgyminiszter ellátta a bemutatási záradékkal.

* **Gyászír** Csiháns Antal szótári nagybirtokos, megyebizottsági tag, kik megynék közéletében annak idején tevékeny részt vett, és hó 8-án éjjel, alig félórai szenvedés után meghalt. Temetésé meg részvét mellett folyt le hó 10-én délután; a végutastésánál a kö pont s a vidék intelligenciája nagyszámmal volt képviselve. A gyászmisé és beszénelési szertartás után — melyet Fejér Gyula zombori apát plébános nagy segédlettel végeztet, szentpáli családí sirholba helyezték el az elhunytat. A következő gyászírirtették Csiháns Antal 1891. évi decz. hó 8-án, éjjeli 11 órakor, élte 70. évében rövid szenvedés után elhunyt. Hált teteme f. hó 10-én délután; 10 órakor fog a szentpáli sirkerthen lévő családí sirholba örök nyugalomra helyetelni. Az engedélt szentmisze pedig e hó 10-én reggeli 9 órakor fog a rom. kath. egyházban a Mindenek urának bemutatni. Szótán, 1891. évi december hó 8-án Áldás a szeretett apa emlékének. Halálán keseregnek: Csiháns Ferenc, Csiháns Erzsébet férj. Háj. Csiháns Karolin férj. Szuppek, Csiháns Katica férj. Gráber, Csiháns Mariska férj. Bosnyák, Csiháns Béla, gyermekek. Háj. Janos, Fritsche Ernő, Szuppek Béla, Gráber Ferenc, Bosnyák Janos, vej. Csiháns Ferencné sz. Allaga Flóra, menyé. Csiháns Józsefné férj. Donozlovits Józsefné, Payrle Adámné sz. Gantz, sógoróni. Payrle Adam, Schweitzer Ferenc, sógorai. Stankovits Ferenc, Prigl Jenő, Anti és Furi, Thurszky Margit, dedunokai. Háj. Mariska férj. Stankovits Bélavál, Háj. Gizella férj. Prigl, Karolyfal. Háj. Antal, Fritsche János és Gyula, Szuppek Ella férj. Thurszky Jánosfal, Csiháns Antal, Inre, Bella és Flóra, Gráber Béla, Éde és Ferenc, Bosnyák István, Margit, Brasi Kati és Mariska, unokák. Temetést rendezte: Probojevics Mariska.

* **Színházi hír.** Felhívjuk a közönség figyelmét a vasárnap adandó új darabra, Lukácsyok Fenyegerekek ez. énekes boházatra, mely párja a tavaly színpadunkon oly nagy hatással adott Gigerik-nék, csakhogy még leleményesebb, ügyesebben írt és társadalmi életünkre számos vonatkozással bíró boházot.

† **Gyászselet.** A következő gyászjelentést tettük: Fajdalmoltól megtört szívvel tudatjuk, hogy feljeheten leányom, illetve unokánk Wjera Csupics Joannovics 5. elemi iskolai tanuló rövid, de súlyos szenvedés után, életének 12-ik évében, 1891-ik évi december hó 11-én reggeli 3 órakor elhunyt. A feljeheten halott hált tetemei f. évi december hó 12-én délután 3 és fél órakor fognak a gör. kel. nagy sirkerthen lévő családí sirholba örök nyugalomra tetetni. Zomborban, 1891. évi december hó 11-én. Áldás hamvaira! Csupics Péter, atya. Joannovics Uros, kir. telek-könyvezett, nagyatyja. Joannovics seül. Iszajlovics Anna, nagy-anya.

* „Feneleányok” énekszóvöge kapható e lapok nyomdájában és a színházi pénztárnál. Ár 10 krajczár.

* **A tisztviselői fizetések fölemelése.** A tisztviselők már teljes egy esztendő óta lesik-várvák, hogy fizetésük fölemelésének sürős kérdése elintéztet urjerejn. A turelem rózsát terem, ok nem vártak hiába. Mert most, a folytonos tervezés után, csakugyan történt valami ez ügyben. Az, hogy mint híre jár, a minisztertanács végleg elvetette a fizetések fölemeléséről szözo törvényjavaslato. E helyett javaslatba fogják hozni, hogy 1892 július elsejétől kezdve az állami tisztviselők az eddiginél nagyobb „müködési pótlékot” kaphassak. Hát ez még megjárna; csakhogy a kiszívárgott hírek szerint ez a müködési pótlék olyan sekelye lesz, hogy azaz a tisztviselők egyáltalában nem lesz segítve. Fölz a nyugdíjba menő tisztviselőket sújtja a doloz, mert a nyugdíj megállapításakor a „müködési pótlékot” nem veszik figyelembe. Ez lenne csak az igazí „nesze semmi, fogd meg jól

* **Névváltoztatások.** Veisz Mozes és Dóra zombori illetőségi budapesti lakosok, továbbá kiskora Veisz Szidónia, József, Amália, Zsigmond és Samu ugyancsak zombori illetőségű budapesti lakosok vezetéknévüket „Vince”-re és Grünstein Möriz imelyi illetőségű újdívidi lakos vezetéknévüket „Kertész”-re kért átváltoztatása befűgyminiszterileg megengedtetett.

* **Palinkamérés és a vasárnapi munkaszünet.** Egy keresk. kamara nemrég azzal a panasszal fordult a kereskedelmi miniszteriumhoz, hogy egyes hatóságok az ipari munkának vasárnapi szüneteléséről szözo t. cz. alapján f. évi július 1-én kiadott kereskedelmi miniszteri rendelet II. 9. pontját kétségért értelmezik, hogy a bor-, sör- és palinkaméresselel foglalkozó kereskedőzetekben vasárnap palinka nem arustható. — Erre a következő leirat érkezett: „Tudomásom és mihezattartás végett a miniszter ugyan erre értőleg ezennel értesitem, hogy a hivatott rendelet eskás a kizárólagosan palinkaméresselel foglalkozó üzletekre nevezte nem állapít meg kivételt, azonban a bor-, sör- és palinkaméresselel jogosított kereskedőzetekben az ott szokásos italok, tehát palinkaméresse is, koremenben ilyenek elarusítására az illető az italmérési jövedékről szözo törvény k és szabályok értelmében jogositva van, vasárnap egész napon át kimerethetők. A miniszter helyett: Lukács György, államtitkár.

* **A mulasztást elkövető bírák és bírósági hivatalnokok** ellen a kárterítési kereset, illetve feggymeli eljárás a mulasztásnak az illető pénzügyi hatóság tudomására jutásost számított egy éven belül folyamatra levő tudomás, nehogy a kinstár kárterítési igénye elöljön, arra utasítottak a pénzügyi hivatalok, hogy mielhyt az 1881. 34. törvényekik ödiók és kilenczedelek szakaszában foglalt határozományokba ötiözö mulasztásoknak jutnak tudomására, erről azonnal jelentést tegyenek a pénzügyigazgatóságának, ez pedig ne várja be, míg az illeték kiszabtatásig az a beadott felbuzozás folytán az illetékes hatóságok által előlévés ezimlen törlesbe hozatni rendeltetik, hanem egy a tudomására jutottot, mint az általa megállapított mulasztásokról, a kárterítés érvényesítése céljából esztől-estére s haladéok nélkül tegyen a miniszteriumhoz indokolt jelentést.

* **Halálos verekedés.** Újvidéken e hó 3-án az ottani piacon reggeltől 8 órákor Schlanger kocsielőőr összehalmozott az egyik berkocsissal s ebből folyólag utóbbi fölkapott egy kézzel levő balatát és úgy megvágta Slangert, hogy az rögtön szörnyet halt. Az esetnek sok tanúja volt, mert a piac éppen a legélénkebb volt. A kocsiist nyomban letartóztatták.

* **Dumas a szegényeknek.** Dumas Sándor a Figaróban azt az indítványt teszi, hogy az elegáns társaságokban nagy ebédek alkalmával minden vendégfőt körjének egy bizonyos összeget, például egy frankot, azok számára, kiknek nemesek ilyen, de semmielőtt ebédek nincsen. A Figaro ennek alapján felszólítja a párisi elegáns világ urait és hölgyeit, hogy fogadják el Dumas indítványát.

* **A nagylenkű rabló.** Régi világba illő dolgot követett el múlt heten Szabadkán Kladek Janos, Megtámadta az utcaán Radnics Sándort, elvette tőle 24 frtot erő zseborjáit, és aztán nagylenkűen adott a károsnak 30 krt hogy menjen mulatni rajta. A pénz átadásakor meghagyta Kladek Radnicsnak hogy fel ne jelentse az esetet, mert megölt. A káros azonban mégis fejjelentette az éjjeli esavargót, ki most már befogva gondolkozik azon, hogyan is lehetett volna 30 krral mulatni menni — óra nélkül.

† **Dom Pedro császár 1825—1891.** Brazília száműzött császáriának II: Dom Pedro d'Alcantarának drámája véget ért. Párisban december hó 5-ike és 6-ika közti éjjelen az influenzában meghalt. A szerencsétlen fejfedelmét, a ki legmagasabból bukkott logmelyebbre, s ártatlanul s zenvedte végig a sértő megalázatosok Golgotáját, sorsával és ellenségeivel kibékülve, minden halálközélem nélkül esedessen elflyutott. Az elhunyt császár életrajzi adatai között mi reánk nevezte az a legérdekesebb, hogy európai utazása alkalmával meglátogatta fiváro-sunkat is és itt az „Angol királynő” szállóában sokáig a legnagyobb szíveséssel beszélgetett Deák Ferenczel, latin nyelven. II. Dom Pedro 1825 decz. 2-án született Rio de Janeiroban s unokája volt az I. Napoleon hadai elől Braziliába menekült VI. Janos portugál királynak. Ennek fia és utódja nem állhatott ellen a Braziliában is életre kellett függetleníteni áramlatnak, s már mint régensherceg előre állt a nemzeti mozgalomnak s 1822-ben I. Dom Pedro név alatt Brazília császárává koronázta magát. De a zavargós viszonyok következtében 1831 ápril 7-én lemondott 6 éves fia javára, a ki 1841-ben megkoronázottat. Nyugvanyozól és fél évig uralkodott, tehát legtovább az uralkodók között. Dom Pedro császár és családja Rio de Janeiroban, a fővárosban s nyaralóhelyén Petropolisban egészen polgári életmódot folytatott. Két millió frank, aranyban számitva csak 800,000 forint, volt a brazíliai császár civilizistája. Maga művelte a tudományokat, különösen a nyelvészetet. Bűszkeségét lelte abban, ha tudományos társaságok tagja lehetett. A párisi Academie des Sciences elősere nemesek maga ment el, hanem unokáját is bevezette s az akkor huszonegy éves Dem Pedro herczeg, a ki a rio de Janeiroi műegyetemen végig akkor tanulmányait, köztársasági fogságot felölveszt tartott a brazíliai ásványok egész alkalmával Dom Pedro császár azenfelül kitűnő zenész is volt. Ebbeli tehetségét atyjától örökölte, a ki nagyszámú zenészerzeményt hagyott hátra s ezek közt „Brazília szabadság-himnuszát”, melyet az európai zenekörök is megtanultak s szerte játszották II. Dom Pedro alatt. A francia becsületrend nagykeresztese volt. Turcziá, s izília herczegnével való házasságából, a kivel 1843-ban kelt egybe, két leánygyermek származott. A trónra való jogezim Izabella leányának (Eugróné) Pedro nevű elsőszülött fiára száll.

* **A locomból és cséplőgépekről** (tanfolyama, melyet az állami ipariskolánál a Nagyim-főúszó Ferkeszdeleményi m. kir. Ministerium rendez, január hó 2-án nyílik meg, s márczius hó végéig tart. E tanfolyamon a gőzmozgony (locomból) és a különböző cséplőgépek szerkezete és kezelése fog taníttatni. Tanfolyam felvételnek a 18. életévüket betöltött, irni és olvasni tudó önálló lakatosok, kovácsok s a különböző gépgyárak főbb munkásai, továbbá gazdatisztek, birtokosok, géptulajdonosok. A belep k érkelesi bizonyítványt tartoznak előmutatni, a nem önálló munkások ezenkívül — ha munkában állanak — a munkaadótól kiálltató munkabizonyítványt, ha nem állanak munkában: munkakönyvet tartoznak benyújtani. A tandíj 5 frt, a mit előzetesen, a beiratkozás alkalmával kell fizetni. A beiratkozás évi deszember 15-től január 2-ig tartatnak az intézet helységében (Budapesten, VIII. kerület, Népszínház-utca 8. sz.). Vidékiek a tandíj beküldése mellett levélben is beiratkozhatnak. A vidékről jövő tanulóknak csak január 2-án kell személyesen megjelenniük az intézetben.

* **A sonkák csábereje.** Arról szólt az ének. Szabadkán e hó 9-ikére virradatok Kammerer József, zoldfa-utcai esztergályos házába „ismeretlen tettesek” törtek be, a hova az ott lakó Patrányi vasuti hivatalnok disznóság vonzótták őket — Azonban hön égő vágyukat nem elégitelték ki, mert a fentvezetett felesége, a ki egyedül volt otthon, a falat használt távirtdi összeköttetésül — ott értesítvén Thaliának egy nyaront lakó papját (Baghy Gyulát), a ki megértette, hogy baj van — kiment, de a mint észrevette a tolvajok, a kik már két helyen kezdtek aláásni a kamra falát, megfuttak. Így végződött a három nyúl kalandja, a kik — az őrzött város eszedjében disznóul ábrándoztak.

* **A Központi Antiquariumnak** mai lapunkhoz mellékelte könyvjegyzékét ajánljuk I. olvasónk szives figyelmébe. Irodalmunk romokai, klasszikusai, úgy disz, valamint az olcsó kiadásokban, ifjúsági iratok, regények és mulatóltat olvasmányok, nemkülönbön történelmi, földi utirányok, jogi és politikai munkák és más hasznos művek dús választékát találja benne az olvasó legnagyobb részben annyira olcsó áron, hogy e nagy figyelemmel összeállított jegyzék tüzetes áttekintést a legszorgósebben ajánlhatjuk mindazoknak, a kik jó és olcsó olvasmányt, valamint ajándék-könyveket kívánnak a közeli karácsonyi ünnepek alkalmából, valamint teli olvasmányok.

S Z I N H Á Z.

Szerda, decz. 9. — Bissonnak „A megboldogult” cz. vigjátékát adták nálunk először. A darab u. n. helyzetvígjáték, a maga nemében elég ügyes, de finomab izléső embert egy egész estén át mégsem képes folyton érdekelni. Valóban, a hatás meglehetősen mérsékelt volt.

Az a „megboldogult” senki más, mint Toupinel, a kinek törvényes felesége mellett volt egy kedvese is Toulouseban, hova üzleti ügyekben szokott volt járni. A volt feleség most Duperroné, a volt kedves Valory, egy zeneköltő neje. A két család egy házban lakik s jaratos egymáshoz. A helyzet az által válik komikai bonyodalomk kufforásává, hogy Mathien, Duperronnak rég nem látott barátja, a ki hajdan maga is udvarolgotat volt Toupinel csapodár kedvesének és a kit ő Toudinelnek mond, — meglátogatja az ő Duperron barátját s a többek között elmondja neki, hogy itt látta Toupinelét (érsd: a volt kedvest, most Valoryné), s udvarolni szándékozik a volt „kis pascsirának.” Duperron az igazi Toupinelre, most már a saját feleségére, gondol, de nem árulja el,

hogy Toupinelné most az ő neje, hanem felténykedik, s igyekszik megakadályozni, hogy felesége találkozzék Mathieuval. Ez a félreértés sok furesza bonyodalomnak lesz oka, míg végre kiderül a való.

Az előadás egészen véve meglehetően volt, csak kissé előnkebb tempóban kellett volna az egészlet lejtátszani. Relai (Duperron) ügyes bonvivantnak bizonyult: úgy látszik, sok oldalt és szorgalmat szíves; kár, hogy kijötte nem elég tiszta. — Veszprémyné (Duperroné) eléggé megállta helyét; gyönyör oldalt volt természetellen rejtő nehezessége. — Halasy (Mathien) az őszinte és nyers nyugalmazott kapitányt találó vonásokkal ruházta föl. — Borosné (Valoryné) nem talalta bele magát eléggé szerepébe, nem tudott eléggé esztalann lenni; úgy hisszük nem neki való a szerep. — Közönség lözteszen.

Csütörtök, decz. 10. — **Francellon,** Dumasnak bámulatos elevenségi dialogusokból írt stümvié került szíre. Nagy érdeklődéssel néztünk az előadás elé, mert Endre és Johanna előadása után kívánságok voltak megtudni valahára, mennyit ér társulatunk a komoly drámában. Francellon előadás meggyőzött róla, a mit Endre és Johanna előadás után nem mertünk még kimondani, hogy színészeink a drámában a leggyöngyöbbek.

A főszereplő, a kin a dráma súlypontja nyuszik, Veszprémyné (Francellon), képtelennek bizonyult arra, hogy ily nehezebb drámai szerepeket megjátsz. Szép színpadi arak; szinte nagyon is méltóságs egész megjelenése; szinte több benne a fenség, mint a menyit egy társadami dráma szereplőjében kívánatos; szavalni is ügyesen és értelmesen tud, de nem tudja a szenvedélyek erejét, az indulatok passziót viharát kifejezni.

A legérdekesebb indulatok töltömésébe közbén is legfeljebb bosszankodást és duruzságot mutat; a legforróbb szerelem ábrázolása közbén is legfeljebb hízérel. Temperamentuma egyáltalán nem alkalmas az erősebb szenvedélyek kifejezésére. Sokkal nyugodtabb, semhogy átrézne a hevesebb indulatokkal, és sokkal nehezebb, semhogy, a mit érez is, annak gyors és hű kifejeést tudna adni. Nem akarjuk ezzel azt mondani, hogy rossz színésznő; csak hogy „Francellon” szerepe nem neki való és hogy szerepköre nem az erősebb emótiókat kívánó drámai hősnő szerepköre. Azokon a helyeken, a hol esedesebb érzelmeket kellett kifejezni, azt az elfojtott szenvedélytűsainak ábrázolásában is — jól állta helyét. — Veszprémynek (Lucien) nem volt nagy szerepe; véleményünk szerint nem egészen jól fogta föl Lucien jellemét. Mindjárt kezdetben is összefont karal, sötét tekintettel, komoran jár-kelel, mintha ki tudja milyen nagy indulatok dúlnának közbén, holott kezdetben csak közönyös neje iránt, unta magát társaságában. Így aztán az átmenet szenvedélyes feltékényezésére elvesztí hatását. — Borosné (Anette) kedvesen és jól játszotta a naív, tiszta lelkű leányka szerepét. Ez az ő szerepköre. Ebben szavalatának egyhangúsága és hangjának gyöngyén színező ereje sem oly feltűnő. Még csak azt jegyezzük meg, hogy egy ügyvéd segéd előkelők szalonjában még hivatalos küldetésben sem szokott szürke kabátban megjelenni.

Péntek, decz. 11. — A nőegylet javára béreltszínhátnen Bissonnak „Válás után”-ját adták. Nem írunk kritikát az előadásról, mert ajándékot nem lehet bíralat tárgyává tenni. Csak e ismerősünket fejezzük ki e helyen is a társulatnak, hogy a nőegylet nemes ezellát a maga részéről támogatja. Közönség szép számmal volt, a páholyokat rendez bérlők tartották meg, a nem bérelt páholyok is elkelték, de földszinten, az olcsóbb helyen volt néhány üres szék is. B—h.

NYILTTÉR. *)

Hurutos bántalmaknál nevezetesen a légzőszervek hurutjánál, náthánál stb.

MATTONI-FELE

GISSHÜBLER

legújabb égyvényes **SZANYU-KUT**

a legjobb sikerrel alkalmazható. Ugy tisztán, valamint egy nyolcad rész tejjel vagyival a legkellemesebb és leghatásosabb szer a hajók lehetőleg gyors előadására. De az emésztő és nemző szervek, valamint a hólyag bajjalban is Mattoni fűs-hűlőre már hosszú idő óta, mint kitűnő gyógyszerül szer van elismervé.

*) E rovat alatt közzétéért nem vállal felelősséget a szerk.

Hirdetések.

Newyorki Germania

életbiztosító társaság

alapítottatott 1860. évben.

Biztosítási állag 1889. év végén — M. 226.319.585
Tiszta vagyon — — — — — 63.010.357
Európában elhelyezett tőkék — — — — — 5.854.033

Kiváló előnyös díjtáblázatok és biztosítási módzatok.

Magyarországi vezérképviselőség:
Budapest, VI. Gyár-utca 13. szám.

Teljes karácsonyfa-díszítések.

Minden esztendőben újból használható.

BISENTUS

most Bécs, Singerstrasse, 11. sz. WEIZSINA.

HATÁSTELJES UDONSÁGOK

legelősebb nagybani gyárak mellett.

Egyenes importált japán karácsony-lámpácskák, gyönyörű, transparenst 1 drb 6 kr.
Csodálatlanul csillogó gümők, gyömböcsök, diók, tojások stb. aranyalozattal teljesen befonva, 11 db 3 król felebbe.
Pompás újdonosságok, 11 db 2 król felebbe.
Egyes apró fantáziás díszesztmények, ragyogó színekkel, finomított, hogy tojtosok a gyermekek magukat meg ne sértsék, kárton 12 drból 30 król felebbe.
Uj Nem éhező díszítés, csomag hárul Krisztinál hajál 5 kr. Utolsók esztégek és napok 7 kr. s. briliánsnyelűk és csopak 1 drb 6 kr. Karácsony-festő 1 skatulya 8 kr. 16 darabokban és lángbúhos hó jegyűrűk darabja 19 kr. Nagy kettősűrt a szeretett krisztinál hajál 10 kr. színekben 15 kr.

Ujmodú reflexdíszítések, valamint anyagok és csillagok a fak-eszcsára darabja 5 król felebbe. Plasztikus lebegő anyagok darabja 15 król felebbe.

A leghatásosabb és legújabb karácsonyfa díszítések nemelőrl árjegyzék.

Nincs fiókom sehol.

MINDENYIT KAPHATÓ. 17 KITÜNTETŐ ÉREME

LEGFINOMABB MINŐSÉG

CHOCOLAT SUCHARD

NEUCHÂTEL (SWITZ)

CACAO

OLCSÓ ÁRAK

KÖNNYEN OLDHATÓ KAKAO

101 fizető 1KG=200 Csezző

*****

Számtartói, kasznári vagy kastély felügyelői állást keres

jövő év május hó elsejére egy nyugdíjazott 40 éves,

magyar, német, szerb és román

nyelveket beszélő, zenéértő, intelligens férfiú, a ki fent említett minőségben egy bányai utadalomban 17 évig szolgált.

Czím a kiadóhatalomban megteudható.

*****

Teljes

KARÁCSONYFA-DÍSZ

összesen 100 drb 2 frt 50 kr.

tartalmaz:

12 hatisos phönixüveg-fantáz: a gyümölcsöt, fémkályhokon felfüggeszthetők, a fa legszebb díszetős alkalmával nem sért.

10 különféle finom arany-, eziltszínű **japan-bonbonniére** kiesnyedde alakban; 10 phönixüveg-gömb, színjátós, 2 kettősűrt **ANGYALHAJ**, I. minőségben arany-, ezüst- guirlandképen az ágakra akasztatik.

10 KÖNYV ARANYSZÍN az almák és diók megaranyozására 1 ivusogó, arany vagy **briliáns nap**, 1 csomag **briliánsdrót** a sütemény felakasztására.

24 praktikus gyertyatartó, választékban megerősítésre, feltűzésre s briliáns csillagokkal díszítve.

24 hozzávaló **karácsony-gyertyák** és még 1 szép **plasztikus aranyangyal**, **Jégguirlandok**, legfinomabb minőségben 10 méter 75 kr.

ANGYALHAJ I. minőség, 5 kettősűrt körülbelül 5—600 m. színekben 50 kr.

KARÁCSONYFA-HÓ az ágakra hinthetés végett, 5 csomag 40 kr.

KARÁCSONYFA-JÉGHARMAT az ágakra hinthetés végett, 5 dbz 40 kr.

IRISPOR a tenyőcsapokra hinthetés végett, 3 doboz 50 kr.

Legnagyobb meglepetés fiatal és öreg számára az **óriási krisztinál** (Gloria in excelsis deo.)

90 em. nagyszámú, Jéggharmattal együtt hímve, a fa alatti felalithatás végett.

Arca- s szíkvitelű nagyszerű dísz 1 drb 2 ft 50 kr.

Küldetik utánvélet mellett. — Szíves megrendelésnél kérem azonos postára figyeln.

WITTE EDE, BÉCS, 6. ker. MARGOLNA-UTCA 161. sz.

Egyedüli üzlet karácsonyfa-dísz és farsangzékkekben. — Újból elarusitoknak kedvezmények.

